

- Viden i fællesskab

Weekend

Det er lørdag eftermiddag på Solbakken. Susanne, den ene pædagog der er på arbejde, har fødselsdag og har derfor kagekone med. Der er blevet dækket fint op i fællestuen, de to spiseborde er skubbet sammen til et og er pyntet med flag, dug og fine servietter.

Nogle af beboerne har allerede sat sig, da Peter kommer ind i stuen. Han stivner med det samme og står lidt og kigger. "Kom Peter, sæt dig her ved siden af Erna" siger Susanne og rækker ud efter Peter. Hun lægger en hånd på ryggen af Peter og følger ham hen til den tomme stol.

Peter står lidt og rokker frem og tilbage med overkroppen, han siger nogle lyde nede fra struben og bider sig lidt på håndryggen. Efter lidt tid sætter han sig ved siden af Erna. Erna er glad. Hun elsker fødselsdage og særligt udsigten til kage gør, at hun snakker, griner og småsyrer fødselsdagssang hele tiden.

Peter er også glad for kage og hans øjne følger intenst fadet, der bevæger sig rundt om bordet. Da det når til Konrad for bordenden, kommer Konrad til at vælte kaffekoppen. Pædagogen sætter fadet fra sig for at tørre kaffen op og der er lidt tumult omkring situationen.

Pludselig rejser Peter sig voldsomt op, hans stol vælter bagover med et ordentlig brag og hans ene håndryg rammer Erna hårdt i hovedet. Den anden pædagog kommer hen til bordet, bukker sig ind over Erna og forsøger at trøste hende. Peter rokker voldsomt frem og tilbage, bider sig hårdt i håndryggen og siger høje lyde.

"Ej Peter, se nu hvad der er sket" siger pædagogen, der hjælper Konrad. "Sæt dig ned, du forstyrrer de andre".

Efter lidt tid, kommer der ro på igen og kagefadet bliver atter sendt rundt. Peter og Erna er de sidste og da det når til dem, er der præcis to stykker tilbage. I det Peter kan nå fadet, trækker han det hurtigt hen til sig, skynder sig at putte det ene stykke i munden samtidig med, at han griber fat i det andet og fører også dette til munden. "NEEJ", råber Erna "Se hvad Peter gjorde".

"Så Peter – nu er det vist en god idé, hvis du går ned til dig selv" siger Susanne og lægger en hånd på ryggen af Peter.

Peter vender sig om, han smiler og siger hyggelige brummelyde, mens han hop-løber ned mod sig selv.

- Viden i fællesskab